

Arrest

nr. 254 258 van 10 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. CHARPENTIER
Rue de la Résistance 15
4500 HUY

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. CHARPENTIER en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 december 2019 en heeft zich vluchteling verklaard op 9 januari 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 17 maart 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 september 2020.

1.3. Op 30 november 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 1 december 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 1 juni 2001 geboren in Bagdad, Irak. U bent een sjiitische moslim van Arabische origine.

Toen u dertien of veertien jaar oud was zag u A.(...), een jongen uit de buurt, in een verlaten auto seks hebben met een man. U ging naar hem toe en vroeg wat hij daar deed. A.(...) zei dat het een spel was. U sprak hem er later over aan op school en A.(...) liet u filmpjes van homoseksuelen zien op zijn gsm. Hij zei dat u dit ook kon doen. Hij nam u een paar dagen later mee naar het toilet en liet uw broek zakken. U had een tijdje later seks met A.(...) in de verlaten wagen in uw straat.

In 2016 ging u met uw vriend H.(...) naar de duiven op zijn dak kijken. Hij toonde u seksfilms op zijn telefoon en stelde voor om het na te doen. U stemde hier mee in. In 2016 ging u met een zeker W.(...) A.(...), een buurman, mee naar zijn huis. U had hem al eerder kleine jongens zien aanranden. Hij wilde ook u aanranden en hij sloeg u. Toen u zestien jaar oud was, in 2017, beseftte u dat u homoseksueel bent. In 2017 zag u uw buurman K.(...) seks hebben met een man op het dak van zijn huis. U sprak hem er over aan. De man bood u geld aan. U wilde echter geen geld, u wilde seks in ruil voor uw stilzwijgen.

Uit vrees ooit betrappt te worden verliet u Bagdad op 15 augustus 2018 en reisde u naar Turkije. Normaliter zou u bij uw tante op bezoek gaan, maar u besloot op hotel te gaan. U belde uw broer A.(...) I.(...) R.(...) S.(...) J.(...) (o.v. X, CG X), die op 17/08/2015 asiel had aangevraagd in België en wiens eerste asielaanvraag afgesloten werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 15/06/2018, en reisde verder door via Griekenland naar België waar u op 9 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ondertussen was op 6 januari 2020 de vijfde asielaanvraag van uw broer afgesloten met een negatieve beslissing.

Toen u in België was, belde u uw ouders op met de mededeling dat u homoseksueel bent. Uw ouders maanden u aan niet meer naar Irak terug te keren. Anders zou u gedood worden aangezien u een schande bent voor de familie.

In België leerde u in het kapsalon van uw broer een man kennen die F.(...) heet. De man was dubbel zo oud als u. Hij stelde voor om naar zijn thuis te gaan alwaar u een massage zou krijgen, hetgeen u wel aangenaam leek. U praatte en dronk wat met de man en vervolgens hadden jullie seks. U heeft het allemaal op video vastgelegd omdat u zo blij was. U had eveneens een relatie met een andere man, A.(...) (A.(...)). A.(...) suggereerde dat u naar een dokter moest gaan zodanig dat die kon vaststellen dat u homoseksueel was.

Ter staving van uw verzoek legt u een originele identiteitskaart neer, een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, foto's van u en een aantal getuigenissen van vrienden aangaande uw geaardheid.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vervolging vreest omwille van uw homoseksuele geaardheid. U kan het CGVS er doorheen uw verklaringen niet van overtuigen dat u daadwerkelijk homoseksueel bent omwille van volgende redenen.

Vooreerst moeten er een aantal belangrijke vraagtekens geplaatst worden bij de gebeurtenissen die aan de grondslag zouden liggen van uw bewustwording en van het besef dat er zoiets als homoseksualiteit bestaat. U verklaarde dat u niet wist dat mensen van hetzelfde geslacht seks konden hebben met elkaar

tot op het moment dat u A.(...), een jongen in de buurt, betrapte met een man in een auto (CGVS p.15). U verklaarde dat u geen idee had wat die twee aan het doen waren. U wist dat een man en een vrouw seks konden hebben, maar niet dat dit kon tussen twee mannen (CGVS p.15). U had meteen zin om het zelf te doen, zo zegt u (CGVS p.15). Uit uw verklaringen blijkt dat het voertuig waar het allemaal in gebeurde op 50 meter van uw voordeur in Bagdad geparkeerd stond. U kon van aan uw deur zien dat er twee mannen seks aan het hebben waren in het voertuig dat op de openbare weg stond, die bovendien nog eens verlicht was (CGVS p.14). U zou A.(...) niet één maar twee keer op dezelfde plaats betrapt hebben (CGVS p.14). Het is in de Iraakse context echter zeer ongeloofwaardig dat homoseksuelen seks zouden hebben op de openbare weg. Homoseksualiteit wordt immers als een schande gezien en met de dood bestraft. Het voorval met A.(...) was bovendien niet de enige keer dat u zag dat mannen in het openbaar seks met elkaar hadden: u haalde eveneens het voorval aan met uw buurman K.(...), die u had gezien toen hij op het dak intiem was met een andere man (CGVS p.19). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u drie keer in een periode van twee jaar mannen zou hebben betrapt terwijl ze seks hadden met andere mannen op openbare plaatsen en dat dit belangrijke momenten waren in uw bewustwording van het fenomeen en van uw eigen geaardheid. Dit is hoogst merkwaardig en kan niet overtuigen. In Irak wordt homoseksualiteit niet getolereerd. Er kan bijgevolg vanuit gegaan worden dat homoseksuelen uiterst omzichtig te werk gaan in hun contacten. Uit uw verklaringen blijkt dit in de verste verte niet het geval. Volgens uw verklaringen hebben homoseksuelen klaarblijkelijk gewoon op openbare plaatsen seks met elkaar (CGVS p.19). U stelde dat het niet zo vaak gebeurde en dat het op plaatsen is waar de mannen niet gemakkelijk gezien konden worden, wat klemmt met uw verklaring dat u tot drie maal toe toevallig op zulke scènes uitkwam.

Uw eerste seksuele ervaring zou, omstreeks uw veertiende, met A.(...) zijn geweest, de jongen die u betrapte in de auto. Toen u hem bezig zag, trok dit u wel aan (CGVS p.13, p.14) en u sprak A.(...) op school aan over hetgeen u gezien had. Hij antwoordde erop dat u dit ook kon doen (CGVS p.16) en drie dagen later zou u met hem seks hebben gehad. Er zaten aldus drie dagen tussen uw ontdekking van het bestaan van homoseksualiteit en het moment dat u zelf overging tot homoseksuele handelingen (CGVS p.17). U zou voor u A.(...) bezig zag in de wagen nooit enige gevoelens gehad hebben voor jongens of u aangetrokken gevoeld hebben tot jongens. U had er nooit bij stilgestaan; u was klein, zo herhaalde u meermaals, en toen was u nog een "normaal mens" (CGVS p.16). Het is toch enigszins merkwaardig dat u, die op geen enkele manier bezig was met seksualiteit (ook over meisjes sprak u nooit met uw vrienden), in een tijdspanne van drie dagen overgaat tot seks met mannen (CGVS p.16). Dit is een hoogst ongebruikelijke gang van zaken. Er kan immers aangenomen worden dat er toch wel enig denkproces te pas zou komen aan de ontdekking van uw geaardheid en hoe hiermee om te gaan in een homofobe gemeenschap. U werd gevraagd wat er in die week tussen het ontdekken van het bestaan van homoseksualiteit en uw eigen experiment door u heen ging. U stelde dat u er vooral over nadacht of u dergelijke seksuele handelingen al dan niet leuk zou vinden. Op de vraag of u beseftte dat homoseksualiteit niet geaccepteerd werd in een Iraakse context, antwoordde u niet eenduidig (CGVS p.15, p.16). Uiteindelijk bleek dat u zich wel degelijk bewust was van de visie van de gemiddelde Iraakees ten aanzien van homoseksualiteit. U verklaarde immers dat u tegen A.(...) zei dat seks met mannen niet mag, dat het haram is en dat uw familie u zou slaan als ze te weten zouden komen dat u homoseksuele betrekkingen had (CGVS p.16). Met dit in het achterhoofd is het merkwaardig dat u gedurende die drie dagen enkel bezig was met het seksuele aspect en blijkbaar niet stil stond bij de gevolgen die dit voor u zou hebben in de Iraakse maatschappij.

Wat betreft deze eerste seksuele relatie in Irak kunnen er nog een aantal kanttekeningen gemaakt worden. Zoals supra reeds aangegeven was uw eerste seksuele contact met A.(...) in de toiletten op school (CGVS p.13, p.17). Dit was drie dagen nadat u A.(...) betrapte in de straat. Twintig dagen later stond hij plots aan uw deur. Hij wilde een boek lenen en u ging met hem mee. Jullie gingen naar de verlaten auto en hij begon u te kussen. U wilde meer (CGVS p.18). Hoewel u A.(...) tot twee maal toe betrapt had in de auto, zou u een tijdje later in hetzelfde voertuig seks gehad hebben met hem (CGVS p.14). Dit is totaal ongeloofwaardig. U wist zelf hoe gemakkelijk men betrapt kon worden op die plek. Uw repliek dat het niet lang duurde en dat u na 10 of 15 minuten al klaar was, kan in dit opzicht niet overtuigen (CGVS p.14). U liep een enorm risico om door uw familie of iemand anders betrapt te worden met alle gevolgen van dien. U werd geconfronteerd met deze bedenking. U bevestigde dat u een enorm risico liep, maar u verklaarde dat het fysiek contact met A.(...) u een mooi gevoel gaf. Hij kustte en knuffelde u en u wilde daarom meer (CGVS p.18). Het gevoel dat u hieraan overhield deed alle bezorgdheden gelinkt aan een mogelijke betrapting in het niets verdwijnen (CGVS p.18). Dit alles is weinig geloofwaardig.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u op uw veertiende uw eerste seksuele ervaringen met mannen had, maar dat het tot uw zestiende duurde vooraleer u besepte dat u homoseksueel was (CGVS p.13). U had er toen iets over gelezen en besepte dat u gay was (CGVS p.13). Het is merkwaardig dat dit zo lang zou hebben geduurd. Er kan nochtans vanuit gegaan worden dat het verlangen naar seksuele handelingen met iemand van hetzelfde geslacht toch enige vraagtekens zou oproepen bij de jongere in kwestie. Bij u was dit niet het geval. U werd gevraagd of u ooit over homoseksualiteit praatte met uw partners, waarop u ontkennend antwoordde (CGVS p.15, p.16, p.17). Het is hoogst merkwaardig dat u er twee jaar over gedaan hebt om te weten te komen dat er zoiets bestaat als homoseksualiteit, dat u dit te weten bent gekomen door er iets over te lezen en dat u er niet eens over praatte met uw seksuele partners die toch in hetzelfde schuitje zaten als u. Uw verklaringen kunnen dan ook allerm minst overtuigen.

In 2016, een jaar na uw eerste seksuele ervaring met A.(...), werd u intiem met een zekere H.(...) (CGVS p.18). Wat er volgens u met H.(...) gebeurde is evenmin erg overtuigend. H.(...) was een jongen die bij u op school zat. U ging naar zijn duiven kijken op het dak en merkte dat hij naar seksfilms keek op zijn gsm. H.(...) vertelde u dat hij dat plezant vond en hij stelde u voor om de seksfilms na te spelen (CGVS p.18). Ook dit is een veeleer merkwaardige gang van zaken. Zo wist u niet dat de jongen homo was en H.(...) wist dit evenmin van u (CGVS p.18). Dat jullie dermate onvoorzichtig waren en niet eerst bijvoorbeeld polsten bij elkaar hoe jullie tegenover homoseksualiteit stonden, is weinig geloofwaardig gezien de risico's die gelinkt zijn aan homoseksualiteit in Irak (CGVS p.18).

Voorts zijn de verklaringen die u aflegde tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), niet gelijklopend met die op het CGVS. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op de DVZ dat uw broer die in België woont niet op de hoogte is van uw geaardheid. U wilde dan ook liever in een opvangcentrum verblijven zodat hij het niet te weten zou komen (vragenlijst CGVS vraag 8). Tijdens het gehoor op het CGVS haalde u daarentegen aan dat u uw broer reeds in Turkije opbelde en hem uitlegde dat u homoseksueel was (CGVS p.5). Uw broer zou u dan aangeraden hebben om uw ouders in te lichten over uw homoseksualiteit. U deed dit en uw ouders verboden u om nog terug te keren naar Irak aangezien u een schande zou zijn voor de familie (CGVS p.5). De vaststelling dat u erg met elkaar strijdige verklaringen aflegt in beide gehoren over een dergelijk belangrijk aspect, nl. de vraag of uw familie al dan niet op de hoogte is van uw geaardheid, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat uw homoseksuele ervaringen in België betreft, kan er het volgende aangestipt worden. U leerde een zekere F.(...) kennen in het kapsalon van uw broer (CGVS p.7). De man stelde u voor om mee naar zijn huis te gaan en u stemde er mee in. U weet niet meer wanneer dit was, maar het vond plaats op een zondag, dat herinnerde u zich nog (CGVS p.8). Na een paar uur praten, gingen jullie over tot seksuele handelingen. U voegde er onmiddellijk aan toe dat u video opnames had van u en F.(...) terwijl jullie vrijden (CGVS p.8). Het was de eerste en enige keer dat u intiem was met F.(...) (CGVS p.8). U gevraagd hoe u erbij kwam om dit te filmen, antwoordde u dat u heel blij en gelukkig was. Jullie hadden wat gedronken en waren in de stemming (CGVS p.8). U verklaarde dat F.(...) eerst begon te filmen en dat hij zei dat u ook mocht filmen (CGVS p.8). U verklaarde nog dat u het filmpje niet opgenomen had met de intentie om het aan het CGVS te overhandigen maar zou wel willen dat het toegevoegd werd aan uw bewijsstukken. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat dergelijke video, waarin demonstratief seksuele handelingen verricht worden, alleen al door de mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen enkele garantie biedt wat betreft de authenticiteit van wat er wordt afgebeeld. De context die u schetst waarin het filmpje zou opgenomen zijn, kan allerm minst overtuigen. U haalde verder aan dat een vriend van u aanraadde om naar een arts te gaan zodanig dat deze kon vaststellen dat u homoseksueel was (CGVS p.21). U zou bij de arts geweest zijn. Ook al kon/wilde die man geen bewijs verschaffen over uw homoseksuele geaardheid, had u toch graag gehad dat het CGVS met de dokter in kwestie contact zou opnemen. U wilde immers aantonen dat u erg uw best deed om te bewijzen dat u homoseksueel bent (CGVS p.21). Wat dit betreft moet evenwel opgemerkt worden homoseksualiteit geen ziekte of aandoening betreft en aldus niet door een arts kan vastgesteld worden. Uw verklaringen kunnen het CGVS dan ook niet overtuigen.

U kan het CGVS aldus niet overtuigen van uw geaardheid. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Uw identiteitskaart en uw paspoort zijn documenten die geen invloed hebben op de beoordeling van uw asielmotieven. De foto's die u neerlegde zijn foto's van een tiener die veelvuldig selfies maakt. Op basis van deze foto's kan er niet afgeleid worden of u al dan niet homoseksueel bent. De getuigenissen van enkele vrienden en van de vrouw van uw broer zijn attesten die op uw aanvraag opgemaakt werden en hebben een geringe bewijswaarde wanneer ze niet ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen van uwentwege.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De

geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder. Het aantal veiligheidsincidenten kende in 2018 een daling ten opzichte van het jaar voordien, een trend die in 2019 aanhield. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is sinds de overwinning op ISIS sterk gedaald. Voor 2019 wordt het beeld sterk beïnvloed door het geweld dat plaatsvond in de context van de grootschalige betogingen, waarbij in het najaar veel slachtoffers vielen (zie infra).

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

In 2019 en begin 2020 werd de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gekenmerkt door drie op elkaar inwerkende ontwikkelingen. Het gaat om de daling van het geweld dat kan worden toegeschreven aan ISIS; de demonstraties tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek die het politieke leven in de hoofdstad sinds oktober 2019 domineren; en de toename van de spanningen tussen Iran en de Verenigde Staten met als hoogtepunt de droneaanval op de bevelhebber van de Iraanse Republikeinse Garde, Qassem Soleimani, en het adjunct-hoofd van de PMF, Abu Mahdi al- Muhandis.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' in de periode van 2018 tot begin 2020 beperkt gebleven. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIS nog wel in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad maar de dreiging die uitgaat van de organisatie is steeds verder afgenomen. Het maandelijkse aantal veiligheidsincidenten dat in de provincie plaatsvond en kan worden toegeschreven aan ISIS, is sinds begin 2018 sterk gedaald en was gedurende 2019 relatief stabiel op een laag niveau. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIS vindt plaats in de Baghdad Belts al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie. Hierbij vielen geen burgerslachtoffers.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen,

gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Een van deze aanvallen betrof een raketaanval op een mediabedrijf in het district Karrada waarbij een burger om het leven kwam.

De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt doelgericht van aard is. Vanaf begin oktober 2019 viel de overgrote meerderheid van de burgerdoden in Bagdad bij de confrontaties die tijdens de betogingen plaatsvonden, en in aanvallen op betogers en activisten buiten de eigenlijke protesten. Het aantal burgerdoden dat in 2019 in de provincie viel buiten de context van de betogingen lag lager dan in 2018.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.5 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. De terugkeerratio naar de provincie Bagdad bedroeg eind 2019 69 %. Soennitische Arabieren vormden 89% van de teruggekeerde ontheemden. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker

omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 1 en volgende van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen en de artikelen 48/3, 48/4, 52/4 en 55/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing waar wordt geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid. Hij formuleert zijn verweer als volgt:

“Het weigert de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat het volgens hen verrassend zou zijn als de asielzoeker enkele dagen nadat hij zijn homoseksualiteit had ontdekt, seksuele betrekkingen met mannen had gehad.

Het Commissariaat-generaal vindt het ook verbazingwekkend dat verzoeker niet meer vragen heeft gesteld over de gevolgen die zijn homoseksuele situatie voor hem zou hebben in de Iraakse samenleving.

Het besluit van het Commissariaat-generaal weerspiegelt helemaal niet de realiteit van de woorden van verzoeker en geeft een verkeerde interpretatie van wat laatstgenoemde tijdens zijn hoorzitting heeft gezegd.

Verzoeker had ook een video van zijn relatie met een man genaamd F.(...), maar het CGVS weigerde daar rekening mee te houden, aangezien het mogelijk was dat dit een encensering was.

Als homoseksualiteit sinds de val van Saddam HUSSEIN misschien niet meer illegaal is, blijft het in totaal zeer riskant. In 2009 zouden Iraakse milities homoseksuelen hebben vermoord, met name in Sadr.

De beslissing is daarom niet geldig gemotiveerd en de internationale beschermingsstatus wordt ten onrechte geweigerd.”

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), poneert verzoeker dat zijn leven of zijn fysieke integriteit in gevaar zou komen als hij zou worden teruggestuurd naar Irak, waar homofobe daden zeer talrijk zijn.

2.3. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.4. Nieuwe elementen

2.4.1. Op 8 april 2021 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota worden waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: het rapport “EASO Country Guidance Note: Iraq” van januari 2021, het rapport “EASO Country of Origin Information Report Iraq: Security situation” van oktober 2020 en het “EASO COI Report Iraq – Internal mobility” van 5 februari 2019.

2.4.2. Ter terechtzitting legt verzoekende partij een usb-stick neer. Verzoeker stelt dat het dezelfde usb-stick betreft dat hij op het CGVS heeft voorgelegd maar dat het CGVS dit document niet wilde accepteren.

2.5. Voorafgaande opmerking

De Raad merkt op dat *in casu* de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid en de hieruit voortvloeiende vrees in geval van terugkeer naar Irak. De vluchtelingenstatus wordt dus niet geweigerd omdat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of omdat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. Verzoeker wordt evenmin uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. De aangevoerde schending van de artikelen 52/4 en 55/4 van de Vreemdelingenwet mist aldus juridische grondslag.

2.6.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) hij het CGVS er doorheen zijn verklaringen niet kan van overtuigen dat hij daadwerkelijk homoseksueel is, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (ii) een video waarin demonstratief seksuele handelingen verricht worden alleen al door de mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen enkele garantie biedt wat betreft de authenticiteit van wat er wordt afgebeeld en de context die hij schetst waarin het filmpje zou opgenomen zijn allerminst kan overtuigen, (iii) zijn identiteitskaart en paspoort geen invloed hebben op de beoordeling van zijn asielmotieven, op basis van de door hem neergelegde foto's niet kan afgeleid worden of hij al dan niet homoseksueel is en de getuigenissen van enkele vrienden en van de vrouw van zijn broer op zijn aanvraag opgemaakt werden en een geringe bewijswaarde hebben wanneer ze niet ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen van zijnentwege en (iv) uit een grondige analyse van de algemene veiligheidssituatie blijkt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, hij nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad en het CGVS evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.6.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 november 2020 (CG nr. 2011250), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.7. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.8. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Aan de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid kan immers niet het minste geloof worden gehecht en de door hem neergelegde documenten kunnen deze appreciatie niet ombuigen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielsrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielsmotieven, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het bekritisieren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag zijn geloofwaardigheid te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebrachte asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.9.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Irak zou hebben gekend of zal kennen.

2.9.2. Voorts oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de informatie vervat in het administratief, die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De meer recente landeninformatie die de verwerende partij middels haar aanvullende nota aanleverde, met name het rapport "EASO Country Guidance Note: Iraq" van januari 2021 en het rapport "EASO Country of Origin Information Report Iraq: Security situation" van oktober 2020, is geenszins van aard om een ander licht te werpen op de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad.

Verzoeker betwist deze analyse niet en brengt evenmin informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarop de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund, niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Daar verzoeker aldus geen concrete elementen aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de evaluatie van de veiligheidssituatie in Bagdad gemaakt door de commissaris-generaal, wordt diens analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Verzoeker toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.10. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.11. Door het louter voorleggen en afgeven van dezelfde USB-sticks doet verzoeker geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen.

2.12. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS